ZÁKLADNÍ ŠKOLA BRUNTÁL, OKRUŽNÍ 38

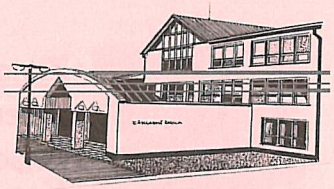

e-mail: 4tverka@centrum.cz
www.zsbrok.wz.cz

4TVERKA

13. číslo školního časopisu únor 2006

10. a 11. února se v naší škole konal

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY

K zápisu se dostavilo 58 dětí (rodičů). K 11. únoru bylo vydáno 52 rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání. Děti přivítalo Sněhové království se Sněhovou královnou ...více na straně 12.

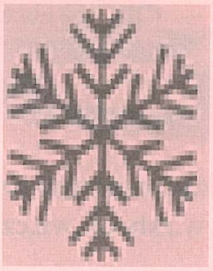

básničky

Zima *(žáci 3.A)*

K zemi rychle padá vločka,
Hned však po ní chňapla kočka.
Měla jméno Modroočka.
Na chodnících všude led,
Lence nesl medvěd med. Než však došel – všechno sněd.

Zima *(žáci 3.A)*

Letos přišla krutá zima,
Lenku chytla hrozná rýma.
Ona pije čajík s medem,
Tenhle měsíc to je leden.

Křížovka *(připravila Rozsívalová, 5.B)*

1. Jak se jmenuje naše město.
2. Co se objevuje večer na obloze
3. Jak se jmenoval pán, který vyřezal Bruntálský betlém
4. Jaký obchod je v blízkosti školy Petrín
5. Je to součástí každé školy
6. Co je součástí křižovatky u Gymnázia
7. Název rybníku v Bruntále
8. Jak se nazývá potok protékající Bruntálem
9. Jaká budova je v blízkosti cizinecké policie
10. Co je okolo zámku
11. Oddělení v nemocnici

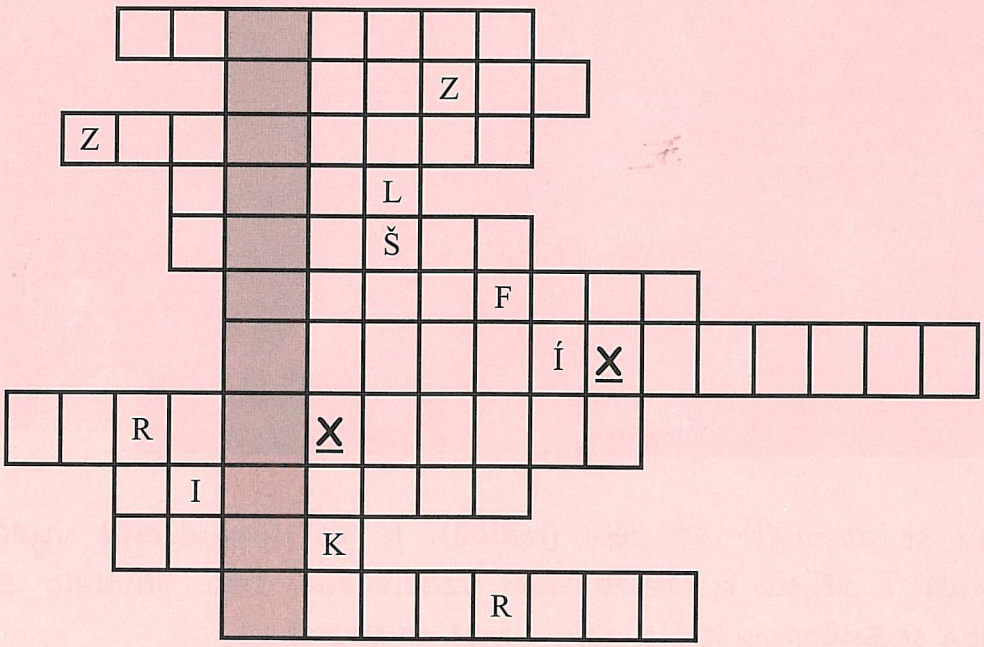

Uhlířský vrch (672 m n. m.)

historie

Uhlířský vrch je přírodní památka a je jednou z nejmladších sopek na našem území. Leží asi 2 km jihozápadně od Bruntálu ve směru na Olomouc. Na vrcholu sopky stojí malebný jednolodní barokní poutní kostel Panny Marie Pomocné, který má svůj původ v legendě: Augustin Oswald Lichtenstein, místodržící Řádu německých rytířů, zde při lovu zabloudil a již blízek smrti byl zachráněn uhlířem. Z vděčnosti dal zde postavit v r. 1654 dřevěnou kapli, do které pořídil kopii slavného obrazu Pasovské Madony s Dítětem namalovaného Lucasem Cranachem st. (žil v letech 1472-1553). V r. 1724 byla vedle kaple postavena poustevna. Uctívaný obraz získával věhlas a přicházelo stále více poutníků. Proto byl v letech 1755-58 vystavěn velký poutní kostel, ke kterému vede monumentální lipová alej z r. 1770. Kostel byl v průběhu věků několikrát poškozen. V dřívějších dobách stával vedle kostela hostinec. Z vrcholu této sopky můžeme vidět Praděd - nejvyšší horu Jeseníků a Velký a Malý Kotel. Z jižní strany pak vesničku Moravskoslezský Kočov.

Pranostiky na únor, *připravily Niky Kočířová a Lucka Švecová, 8.B*

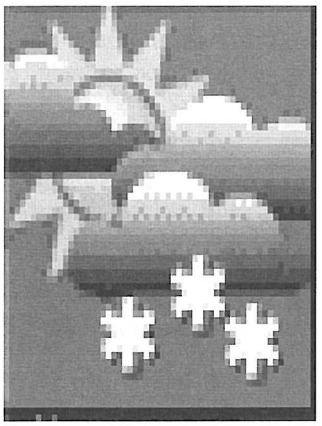

Únor bílý, pole sílí.
Je-li v únoru sucho a zima, bude horký srpen.
Co si únor zazelená, březen si to hájí; co si duben zazelená, březen mu to spálí.
Jestli únor honí mraky, staví březen sněhuláky.
V únoru sníh a led, v létě nanesou včely med.
V únoru, když skřivan zpívá, velká zima potom bejvá.
Vánice a metelice v únorový čas neopustí nás.
Leží-li v únoru kočka na slunci, poleze jistě v březnu za kamna.

Z říše zvířat

Slon *(připravili žáci 3.B)*

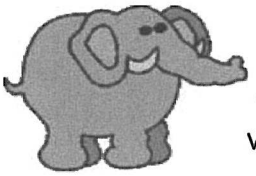

Slon africký a slon indický jsou poslední žijící zbytky řádu chobotnatců a jsou to největší žijící suchozemští savci. Jsou velmi silní a učenliví. Neustále se stěhuje za potravou, které sní až 200 kg denně, a vodou, kterou cítí i na velkou vzdálenost. Typickým znakem slonů jsou kly, přestože u slona indického občas chybějí. Sloni často používají jen jeden kel; jsou praváci nebo leváci ☺. Chobot je zvláštní nástroj, který slonům slouží k plnění nejrůznějších každodenních úkolů. Slon je rodinný živočich, klan vede nejstarší samice. Slon africký je mnohem větší než slon indický, který má i menší ušní boltce. Obrovskou tíhu (až 6 tun) nesou sloupovité nohy a sloni došlapují jako baletky jen na špičky prstů. Jediným nepřítelem slona je člověk... ☹ Slonům hrozí na mnoha místech vyhubení a některé poddruhy již zmizely z planety úplně.

Řekni NE!

V rámci školní prevence sociálně patologických jevů se naše škola zapojila do Programu podpory zdraví a prevence kouření pro mladší školní věk – *Normální je nekouřit* – „**V E V E R K A**“. V tomto programu naše škola spolupracuje s Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity v Brně a jsou do něj zapojeny první třídy, jedna (1.B s programem) a druhá (1.A) kontrolní. Děti se zábavnou formou seznamují s tím, že kouření není normální součástí našeho životního stylu. Průvodcem celého programu je veverka Věrka, která si s dětmi povídá o zdraví, nemoci, zdravé výživě, o pohybu ve volném čase. Cílem tohoto programu je dosáhnout toho, aby se dítě vědomě stalo nekuřákem.

Mé nejoblíbenější místo *(Lenka Krpcová, 8.C)*

Vždy, když mám špatnou náladu nebo mě něco trápí, odejdu na mé nejoblíbenější místo. Malý kopec daleko od aut a civilizace. Poblíž je potůček, ve kterém je mnoho ryb. Je vždy čistý, nikde ani papírek a děti se tam chodí koupat.

Je pěkné pozorovat, jak se mění roční období. Na jaře se vše začíná zelenat, kytky voní, ptáci zpívají, slunce se probouzí ze zimního spánku a začíná hřát. V létě je od potůčku slyšet dětský smích a na podzim se začíná listí měnit na malířské plátno. Kolem je plno nádherných barev, ale i ty jednou opadají a přijde bílá a studená zima. Odtud je nejkrásnější pohled na okolí a na město, ve kterém bydlím. Obzvlášť večer, když je tma, mi to tu připomíná letiště, vidím mnoho blikajících světýlek a na své trápení zapomenu.

Tady mám mnoho času na přemýšlení. Odcházím vždy s lepší náladou a ráda se sem vracím.

Opravdu se stalo...

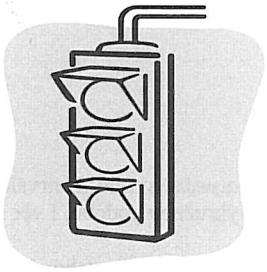

Proč přejít na červenou není hrdinství

(Skutečná událost z centra Bruntálu)

Máte-li špetku času, poslechněte, co se mi doopravdy přihodilo. Tep města zvolňoval. Bruntál už oblékal svůj podvečerní kabátek v očekávání brzkého soumraku. Už neprojdu. Uvědomil jsem si, jakmile mi semafor blikl červenou. Červený panáček vartoval a držel chodce v nedobrovolném šachu. V hlavě mi šplouchaly říčky všedních starostí, které jsem se snažil myšlenkově přebrodit. Náhle však za sebou slyším nezvyklý povyk. Od náměstí se přivalila hrouda životem opitých chlapců. Byli vyzbrojeni neposednými koly a nervózně kroutili řídítky patrně v domnění, že je to plyn. Připomínali mi tak trochu chtivé středověké nájezdníky před hradbami vyděšeně třesoucího se města. Chybějící zelená v ten moment byla pro ně evidentní čárou přes rozpočet, možná i zklamáním. Co s tím? Já měl jasno. Ale oni?

Celá situace se vyvíjela o to hrozivěji, že za barikádou přechodu u kina Centrum je hledaly pátravé pohledy zřejmě jejich dívek. Řečeno s klasikem: „Vteřiny strnule ukapávaly" a pro hochy nastala jejich „hvězdná" chvíle. Val lidí, důsledek přísného pána v červeném, povážlivě bobtnal a mohutněl.

Ne nepodobni klasickým bojovníkům i oni se začali zprvu hecovat. A pak je to napadlo! Nikoliv ovšem myšlenka, jak byste možná předpokládali, nýbrž myšlenkový virus, že na tu červenou kašlou, že to projedou, že se jí nebudou zdržovat. Jejich slova sice měla o poznání křenovější říz, ovšem já si je dovolil malinko učesat. Začal to jeden z těch čtyř plantážníků. Nejdřív koukal, zda-li i v ostatních svých spolujezdcích vzklíčí podobné nadšení pro riskantní čin. Blbost se šíří rychle od nepaměti. Tihle ji ani moc nezdržovali a už s ní podepisovali bezvýhradný kontrakt. Paní Hloupost Blbá toho dne s klukama udělala byznys jako hrom. Rozum svázán v kozelci tiše plakal. Byl bezmocný.

Proboha, snad to nemyslí vážně?!? Byl jsem rozhodnut je alespoň slovně napomenout, ale tište roztančený vítr. Jet na červenou je přeci holý nesmysl. Ohňostroj siláckých výrazů, jenž doprovázel jejich troufalé hazardování, jsem vnímal už jen jako trapnou kulisu jejich nebetyčné hlouposti. Pečlivě se rozhlédli, zda jejich počínání má tu patřičnou diváckou pozornost. Mělo. Ale úplně z jiných důvodů. Ti chudáci ve své marné snaze zaujmout činem, který by neudělal ani člověk s IQ pokojové teploty, byli trapní a nebezpeční sobě a nic netušícím řidičům. Řidiči proudící přes křižovatku na Olomouc a opačně se bláhově domnívali, že mají zelenou, o partičce nedokvašených puberťáků nevěděli nic.

Hlavní adresát celé té frašky byl nepochybně ženského pohlaví. Chlapci se potřebovali vytáhnout. Vyrazili. Zuřivě dupli do pedálů a přesvištěli zakázaným územím. To, že zle vypadající situace neskončila jen dobrým kšeftem pro bruntálské pohřebáky, bylo dílem někoho nahoře. Pomyslný černý havran máchl křídly a otráveně odletěl. Naopak jejich anděl strážný toho dne jistě dostal mimořádnou odměnu.

Osobnostní nedochůdče, kterému lidově říkáme puberťák, se pozná podle toho, že větší význam pro něj má, *jak* se co dělá, než *co* se dělá. Hlavně že to má formu. Jejich dívky by jim prokázaly největší službu tehdy, když by jejich primitivismus slovně spláchly. Zahozen do kanálu nevšímavého pohrdání odplul by pak do nenávratna. Ale stalo se tak? Nevím.

Obyčejné se může jevit jako nudné a málo akční, ale to proto je něco obyčejné, že je to trvalé a dlouhodobé. Trvalé a dlouhodobé je totiž jen to, co je životaschopné. A to, co je životaschopné, je určitě i dobré.

David Pizur

Tajemný příběh z opuštěného domu – jen pro silnější nátury

(K této příhodě jsem spotřeboval 1 kg pravdy a 50 dk fikce – podáváme s fantazií nebo nadhledem.)

Když jsem vyjížděl z Bruntálu na Dlouhou Stráň, ještě jsem netušil, co se stane. Vzduch byl prosycen podvečerními vůněmi a krajina zrovna volala, aby ji člověk na kole „prorejždil".

I vás by jistě příjemně omámila podmanivá vůně lesa, hladivá žluť luk za Bruntálem a chladivý dech mírného větříku. Kolo si koulelo stylem pohoda jazz a rozverně plavalo silnicí. A sakriš! Usykl jsem, když jsem se mrkl na hodinky. Bylo už dost pozdě. Sluníčko nebezpečně rychle vyklízelo pozice. Zapnul jsem výkonnou svítilnu. Bílé světlo úporně přemohlo nadvládu tmy a osvětlilo mi kus asfaltky.

Jel jsem dost rychle, potřeboval jsem být brzy doma. Srdce bubnovalo jako o závod. I kolo dělalo, co mohlo. Kaménky rozpustile odskakovaly. Míjel jsem zrovna poslední chalupu, takovou napůl spíše zbořeninu. Stála tam odjakživa. Nikdo v ní po léta nebydlel. Nejspíš jen ten vítr jí dělal společnost. Byl to takový sirotek, samota utopená opravdu v poli. Najednou jsem se zarazil. Snad se tam nesvítilo?!? Zdálo se mi, jako bych koutkem oka spatřil v okně záblesk světla. To přeci není možné? Ještě včera jsem tudy jel a nic!

Prudce jsem zabrzdil. Brzdy marně protestovaly. Tajemnou samotu jsem v tu chvíli měl už několik metrů za sebou. Přejel jsem ji. Stál jsem naprosto sám uprostřed tmavých polí. Kdyby nesvítila halogenka, neviděl bych ani „ň". Za páskem jsem si uvolnil mobil - oblast bez signálu. Mám smůlu, nikomu se nedovolám. Co teď? Mám se vrátit k té zdevastované chalupě a zjistit, nejsou-li tam třeba zloději? Jejího dávného majitele jsem totiž znal osobně. Naprosté ticho přerušoval jen crčivý zpěv hmyzí říše. Najednou jsem cítil, jak mne strach bezmocného obepíná do své svěrací kazajky. Ohlédl jsem se. Teď se tam

bezpečně svítilo! Netrvalo to však déle než půl minuty a dům se zase propadl do nicoty. Čelo stavení mělo vysloveně výhružnou podobu. I věc z cihel, skla a betonu se umí mračit.

Mé hrdlo bylo stahováno neviditelným opaskem tísně. Marně jsem odrážel plíživě rostoucí strach.Tu mě napadlo, že se tam třeba vrátil Lojzík, její dávný obyvatel, a já o tom ani nevím. Takto uklidněn, rozhodl jsem se, že záhadě přijdu na kloub. Otočil jsem kolo a pilným tempem se vracel k tajemnému domu. Stál tam tak, jako by chtěl moji troufalost ještě zastavit. Krok za krokem jsem směřoval k dějišti tajemství. Nervy jako struny – jen zabrnkat. Z nedaleké vesnice doléhalo tlumené psí vytí. Bicykl jsem odstavil na stojan. Vrátka už dávno sežrala hniloba, dřevo se rozpadalo před očima. „Pane Lojzíku! Jste tam?" Ticho. Svou výzvu jsem proto opakoval ještě jednou a hlasitěji. Zamrazilo mě. Byl bych přísahal, že se tam mihla čísi zkřivená tvář. Měl jsem úděsný pocit, že mě sledují oči někoho neznámého. Modlil jsem se, aby jelo auto a já ho mohl zastavit. Bez úspěchu.

Tonul jsem v napětí a rozechvěle vešel do zpustlé zahrady. Křoviska a nepořádek, svědci samoty, se tvářily zlověstně a neradi vítaly nezvaného hosta. Pěstí jsem zabušil na zprachnivělé dveře. Klid k zalknutí. Všude panovala noc. „Pane Lojzíku, to jsem já, jste tam?" Byla mi zima a měl jsem už ukrutánský hlad. Nebudu se přece dobývat do cizího stavení, navíc tu - zdá se - není dvakrát bezpečno. V skrytu duše jsem byl vlastně rád, že mi nikdo neotevřel. Rozhodl jsem se, že se rychle vrátím ke kolu za plotkem a marš zpátky do Bruntálu. Ohyzdnou barabiznu jsem vděčně nechal za zády. Už jsem sedal na kolo, když vtom se ozval strašlivý výstřel! Jako by zaječel a na vteřinu prolomil děsuplnou hrobovou nemluvnost panující noci. Hrůzou jsem zcepeněl. Snad i ten čas se zastavil a zalapal mátožně po dechu. Každá vteřina se vlekla jako nekonečná hodina. Tělo jako z olova. Tady končí veškerá sranda! Musím tam stůj co stůj! Jistě došlo k nějakému neštěstí.

Chytl jsem za zrezivělou kliku. Kupodivu bylo otevřeno. Zmítán obavami přec jsem vstoupil. Ani v nejhorším snu by mě nenapadlo, jakých hrůz budu v příštích okamžicích svědkem…

(Dokončení příběhu v dalším čísle časopisu Čtverka)

David Pizur

Banánky s krémem

Za recept děkujeme našim milým kuchařkám, paní Nyklové a paní Majákové

recept

Těsto: 5 bílků
400 g cukru krupice
300 g jemně mletých vlašských ořechů

Krém: 500 ml mléka
200 g moučkového cukru
60 g solamylu
2 žloutky
200 g změklého másla
1 lžíce kakaa

Dohotovení:
200 g tmavé čokoládové polevy
50 g bílé čokoládové polevy

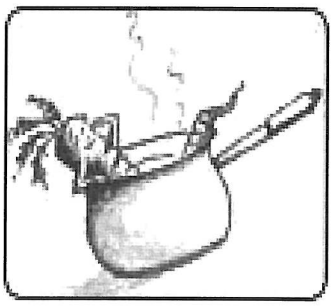

Rozpis na 50 kousků: Do tuhého sněhu z bílků a cukru vmícháme ořechy. Hmotu naplníme do cukrářského sáčku s hladkou trubičkou. Na plech s pečicím papírem nastříkáme banány a necháme je asi 30 minut zaschnout. Pak je pečeme (spíš sušíme) při teplotě 120 stupňů asi 50 minut. Z mléka a solamylu uvaříme hustý krém. Do horkého krému přidáme žloutky a mícháme do vychladnutí. Máslo utřeme s cukrem a kakaem do pěny a spojíme s vychladlým krémem. Náplň nastříkáme cukrářským sáčkem na banány. Po ztuhnutí je poléváme tmavou polevou. Opět dáme zatuhnout a přestříkáme bílou polevou.

ftip nebo vtip

připravil Kuba Drbal, 8.B

„Tetičko, chutná ti ten bonbon, co jsem ti nabídl?" - „Ano Pepíčku, proč se ptáš?" - „Že totiž náš pes ho vyplivnul!"

Pepíček se probudil s výkřikem „Příšerné". „Co se stalo?" ptá se ho máma. „Zdálo se mi, že hoří škola." - „To byl jen sen." - „No právě!"

Pepíček jde poprvé do školy a hned dostane DÚ.
Má se naučit počítat do 10.
1234678910
Maminka se ho ptá: „Kde jsi nechal tu pětku?"
„V žákovské knížce!"

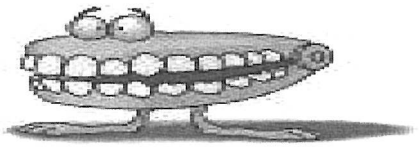

Učitelka se ptá Pepíčka Kalianků: „Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?" - „To jsou velice moudří ptáci - jak začne škola, odletí do jižních krajin!"

Pejsek Hafík *(Martin Schneider, 4.B)*

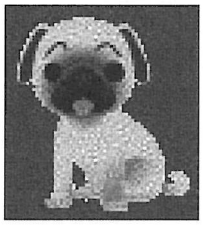

Pejsek Hafík je malé hnědé štěňátko s bílými skvrnami. Štěňátko je to malé, ale chtělo by prozkoumat celý svět.

Hafík má narozeniny

Hafík pomalu rostl a už mu byl první rok. Jednoho rána matka Zora vešla do jeho boudy a řekla: „Hafíku, vstávat!" „ale mami, vždyť je neděle." „No právě, máš narozeniny." „Hurá!" přerušil ji Hafík. „Snad ne můj vytoužený balónek!" „Nech se překvapit." Hafík vyběhl ven, otevřel pusu, vykulil oči a vyjeveně se díval kolem sebe. Byl tu celý dvorek. Všichni měli v ruce balíky. A tu se zvířátka postavila do řady. A je to tady. Dali Hafíkovi tolik dárků, že se z toho mohl zbláznit. Máma Zora dort a táta Tom jeho vytoužený míč. „Od této chvíle," prohlásila matka Zora „může Hafík překročit práh našeho dvorku!" Jak to Hafík uslyšel, hnal se ze dvorku na louku, kde uviděl hodně podivné zvířátko. Vypadalo divně, bylo hnědé. Hafík se přiblížil, už byl u té podivné věci a najednou ztuhl. Chvíli se nehýbal, potom si však dodal odvahy a šťouchl do ní. Zjistil, že se ani nehne. Vzal si ji tedy do svých zoubků a cupital ke dvorku. Když dorazil, zvířátka na to řekla: „Fuj, dej to pryč!" Zora se polekala a řekla: „Odhoď to!" Zato táta Tom na to řekl: „Půjč mi to. To by se mělo prozkoumat. Zajdu s tím do své zkoumací boudy." A šel. Jen co vešel, kam ses podíval, tam byly papíry, tužky, jeden stůl a židle. Taky v tom stole byly zásuvky. „Ano, no jasně, tady to máme. Je to tady trošku roztrhlé. Vezmu si svoje cvakátko. Mám to!" Zavolal a vyběhl na dvorek. Všechna zvířátka ho obklopila a říkala: „Povídej, tak co to je?" „Zjistil jsem," prohlásil táta Tom, „ tento objev budeme nazývat plyšový medvídek!" „Hurá!" Zvolali všichni. A od té doby se říká plyšákům, že jsou plyšoví, i když to není pravda, protože plešáci večer oživnou.

stalo se...

FLORBAL: Dne 12.1.2006 se školní florbalové mužstvo ve složení Martin Morys, Roman Skála, Adam Dluhoš, David Šebek, Martin Červenka, Kamil Pifka, Petr Machů, Vojtěch Hlavík, Jaroslav Surala a Jan Křížek zúčastnilo turnaje v Břidličné. I přes velkou snahu dosáhnout třetího postupujícího místa se to nepovedlo a nakonec se kluci museli v silné konkurenci spokojit s pátým místem.

Roman Skála, 9.B

SKÁČU, SKÁČEŠ, SKÁČEME

A je za námi další, již 7 ročník ve SKÁKÁNÍ PŘES ŠVIHADLO. Soutěže se zúčastnilo přes 80 dětí z I.stupně. Těžko se rozhodovalo o nejlepším skokanovi, protože si zaslouží velkou pochvalu všechny děti, které se soutěže zúčastnily. Poděkování patří i všem p.učitelům z I. stupně a p.vychovatelkám, kteří žáky na soutěž připravovali a pomohli při organizaci soutěže.

VYHODNOCENÍ NEJLEPŠÍCH: 1.ročník

CHLAPCI	1.místo	Lukáš Štěpán	DÍVKY	1.místo	Adéla Brázdová
	2.místo	Lukáš Hynek		2.-3.místo	Natálie Leznová
	3.místo	Martin Buček			Barbora Maková

2.ročník

CHLAPCI	1.místo	Adam Rytnošík	*DÍVKY*	1.místo	Šárka Zapletalová
	2.místo	Jiří Vítek		2. místo	Daniela Balcárková
	3.místo	Jakub Kykerle		3.místo	Natálie Indreová

3.ročník

CHLAPCI	1.místo	Michal Sidor	*DÍVKY*	1.místo	Barbora Havlíčková
	2.místo	Stanislav Šujan		2. místo	Zuzana Zgarbová
	3.místo	Roman Koky		3.místo	Kateřina Zabloudilová

4.ročník

CHLAPCI	1.místo	Pavel Kubíček	*DÍVKY*	1.místo	Ejmi Kubíčková
	2.místo	Ondra Fašánek		2. místo	Veronika Kašpaříková
	3.místo	Radim Stavařič		3.místo	Simona Brázdová

5.ročník

CHLAPCI	1.místo	Milan Škultéty	*DÍVKY*	1.místo	Aneta Šípková
	2.místo	Pavel Jaroš		2. místo	Jitka Hesková
	3.místo	Michal Martínek		3.místo	Izabela Červeňáková

ŠAMPIÓNY ZA ROK 2005 SE STALI Anetka Šípková se 173 skoky za 1 minutu a Milan Škultéty se 178 za 1 minutu. Gratulujeme a těšíme se na další ročník.

p.uč.Křeňulka

17.1.2006 se uskutečnilo ŠPLHADLOVÉ ODPOLEDNE pro 3.-5. třídy

3. třídy: hoši: 1. místo Staňa Šujan, 3.A
2. místo Patrik Kapusniak, 3.B
3. místo Fana Hesko, 3.B
dívky: 1. místo Verča Hrdličková, 3.B
2. místo Pavlína Klepáčková, 3.B
3. místo Lada Šmatelková, 3.A

4. třídy: hoši: 1. místo Michal Jašek, 4.B
2. místo Martin Lipka, 4. A
3. místo Pavel Kubíček, 4.A
dívky: 1. místo Verča Kašpaříková, 4.A
2. místo Sandra Suralová, 4.B
3. místo Magda Vágnerová, 4.B

5. třídy: hoši: 1. místo Tomáš Krpec, 5.B
2. místo Vojta Kolář, 5.B
3. místo Josef Drhlík, 5.A
dívky: 1. místo Patricie Podsklanová, 5.B
2. místo Jana Rozsívalová, 5.B

Dne 30. ledna se konal TURNAJ V PŘEHAZOVANÉ pro 4. a 5. ročníky.

1. místo třída 5.A
2. místo třída 4.B
3. místo třída 5.B

Dne 1. února se konala v Krnově DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA. Za naši školu se jí zúčastnila Jana Šujanová.

Ve dnech 5. – 10. února byly na LYŽAŘSKÉM VÝCVIKU naše sedmé třídy.

Zimní olympijské hry 2006 (ZOH)

připravila Lucka Bartoňová, 8.C

Jak už všichni víme, právě probíhá zimní olympiáda. Lidé začínají sázet na své oblíbence a sportovci se horlivě připravují. Letos se zúčastní rekordní počet českých sportovců, kteří zamíří do Italského Turína a budou doufat ve své vítězství. A kolik že se jich vlastně přihlásilo? Celkem 82! Ovšem nemají to všichni jisté, jejich nominace musí schválit ještě Český olympijský výbor (ČOV). Mezi těmi, co jsou nominováni, je samozřejmě i několik těch, kteří mají své šance na medaile. A kteří že to jsou? Je to Kateřina Neumannová, která se zúčastní běhu na lyžích, dále Jakub Janda (skoky na lyžích), Nikola Sudová (jízda v boulích), Martina Sablíková (rychlobruslení), Šárka Záhrobská (slalomářka), Aleš Valenta (akrobatický skokan) a samozřejmě náš hokejový tým.

No tak jak se zdá, talentů je přihlášených víc než dost a nám nezbývá, než jim všem držet palečky!!!

Jen tak bokem: Asi ne každý ví, jaké že to soutěže na té olympiádě jsou. A tak jsou to: biatlon, boby, krasobruslení, lední hokej, lyžování (běh, skok), snowboarding, sáně, jízda v boulích, atd…

Zimní olympiáda

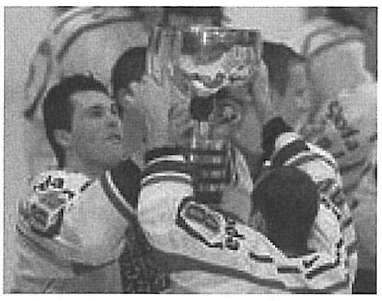

V letošním roce se opět po čtyřech letech budou konat Zimní olympijské hry. Tentokrát v Turíně. Tam se sejde okolo 2500 sportovců z více než 85 národností, aby změřili své síly v nejrůznějších odvětvích zimního sportu. Celkem se utkají v 15 odlišných disciplínách, které ukáží, jak jsou sportovci připraveni. Mezi tyto disciplíny patří zcela neodmyslitelně také lední hokej. Očekává se, že obrovské sportoviště v Turíně a v jeho okolí navštíví téměř milión a půl sportovních fanoušků a několik dalších miliónů fanoušků bude tuto velkou sportovní akci sledovat prostřednictvím televizorů ve svých domovech. Je to událost, kterou sleduje celý svět a kterou si sotva někdo nechá ujít.

Tomáš Mikeska a Tomáš Kašpařík, 9.B

Vyber návrhy na logo školy

Logo

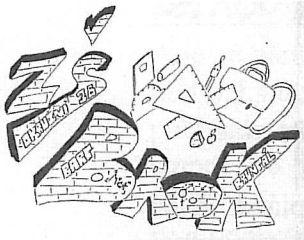

1

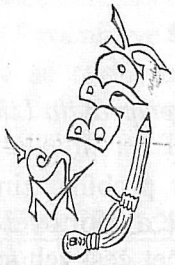

2

3

4

5

6

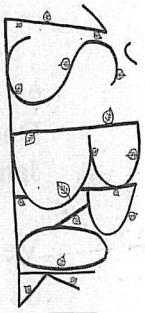
7

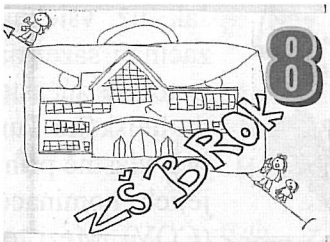

8

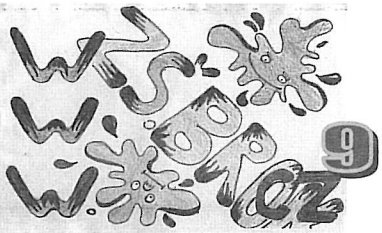
9

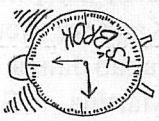
10

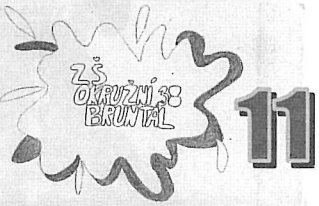

11

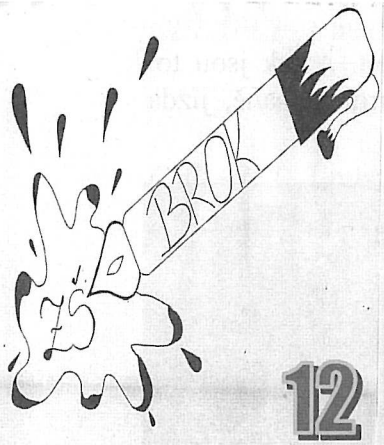

12

13

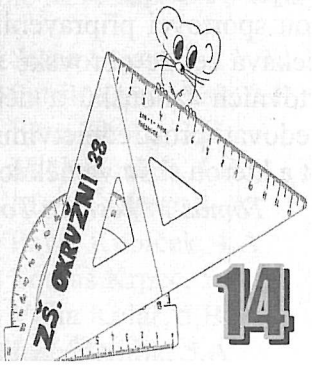

14

17

18

15

16

Většina plastů jsou chemické látky zvané **polymery- látky tvořené molekulami spojenými do řetězců**. Vznikají **polymerací-děj, při kterém se spojuje velké množství malých molekul (stovky až tisíce) v jednu velkou makromolekulu**.

Plasty:
Polyethylen (PE) – vzniká z ethenu
Polypropylen (PP)- vzniká z propenu
PVC polyvinylchlorid – vzniká z vinylchloridu
Teflon- vzniká z tetrafluorethylenu
Polystyren- vzniká ze styrenu

EKOLOGIE

Syntetická vlákna = makromolekulární látky, které nahrazují přírodní vlákna

- polyamidová vlákna **(PA)-** např. silon, chemlon, nylon
- polyesterová vlákna **(PES)**- např. tesil, diolen

Výhody - pevné, nemačkavé, pružné, trvanlivé, levné
Nevýhody -hořlavé, špatně propouští vzduch a vodní páru, při tření vzniká elektrostatický náboj

Plasty ukládejte do kontejneru se žlutou barvou !!!

PET-lahve sešlapávejte !!! 1 nestlačená PET-láhev zabere místo pro 4 stlačené !

Do kontejneru PATŘÍ	**Do kontejneru NEPATŘÍ**
- PET-lahve	- podlahové krytiny a plastové trubky
- čisté kelímky a krabičky vyrobené z plastů	- mastné a znečištěné obaly
	- nádoby od olejů a chemikálií (od ředidel, hnojiv, barev, atd.)
- polystyren	-gumové výrobky a molitan
- mikrotenové sáčky, igelitové tašky	- video a audiokazety
- obalové fólie, pláštěnky	- textilie z umělých vláken
- jiné plastové obaly (neznečištěné původním obsahem)	- izolace elektrických kabelů

Vytříděné PET-lahve se používají pro výrobu polyesterových vláken (výroba tepelné izolace, rouno pro zimní bundy, pro výrobu textilií). Ostatní vytříděné plasty slouží pro výrobu dlaždic plastových oken, laviček, kancelářského vybavení„„přepravek“

Zuzana Oravcová, 9.C

INFO ZE ŠKOLY:

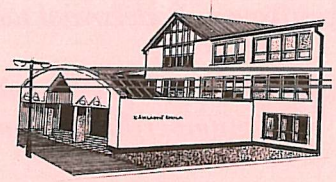

Informace z pololetí:

- Počet žáků ve škole: 478
- Počet žáků na prvním stupni: 241
- S vyznamenáním prospělo: 281 dětí (59%)
- Neprospělo: 11 žáků
- Absence celkem 18 711 hodin, z toho neomluvených 40 hodin

1. stupeň:

- 60 pochval třídních učitelů (24,9%)
- 15 napomenutí TU
- 4 důtky TU
- 1 důtka ředitele školy
- 1x 2. stupeň z chování

2. stupeň

- 32 pochval TU (13,5%)
- 1 pochvala ředitele školy
- 9 napomenutí TU
- 7 důtek TU
- 3x důtka ředitele školy za hrubé porušení školního řádu
- 5x 2. stupeň z chování za velmi závažné porušení školního řádu
- 2x 3. stupeň z chování za velmi závažné a soustavné porušování ŠŘ

Tady se hlásí 5.B s p. uč. Křenkovou! Přijďte se podívat na webovou stránku naší třídy: www.numberfour.websnadno.cz

Poděkování

V pátek 10.2. a v sobotu 11.2. 2006 se konal na naší škole zápis budoucích prvňáčků .
Děti s rodiči přivítali ve vestibulu Martin Roubal, Lukáš Šustek, Vojta Dzik a Tomáš Češek.
Děvčata z 8. tříd, převlečená za sněhové víly, prováděla děti Sněhovým královstvím. Na konci cesty na děti čekala Sněhová královna s kamarádem ledním medvědem. Pak budoucí prvňáčci vstoupili do komnat k p. učitelům, aby je zapsali do naší školy. Starší žáci pro ně vyrobili krásné sněhové královničky, korunky a krabičky s dárečkem.
O výzdobu se postarala spousta hodných a hlavně pracovitých dušiček. Těm moc děkujeme!!!
Po celou dobu zápisu se o příjemnou náladu postarala děvčata z družinky s p. vych. Lukeštíkovou. Poděkování také patří všem učitelům, kteří se na organizaci zápisu podíleli.

p.uč. Křeňulka

P.S. pár fotek ze zápisu si můžete prohlédnout na webové stránce 5.B
www.numberfour.websnadno.cz

Děkujeme firmě **ALFA PLASTIK, a.s.** za finanční pomoc při realizaci tohoto čísla.

13. číslo školního časopisu 4TVERKA vyšlo nákladem 510 kusů.